

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΑΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Πέμπτη 31 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργάνωσης Συναυλιών

Ζωή Σαμαρά

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Πάυλος Καϊμάκης

Κοσμάς Γαλιλαίας

Εμμανουήλ Καζαμπάκας

Κώστας Γριμάλδης

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται
άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ MARTIN - SCHONGAUER

ΧΟΡΩΔΙΑ CLUSTER CAMARA

ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.).

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, που ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίως φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

Γεννήθηκε το 1947 στην Αυστρία και σπούδασε στην Ανώτατη Μουσική Σχολή της Βιέννης βιολί, σύνθεση, κρουστά και διεύθυνση ορχήστρας με τους Hans Swarowsky, Bruno Maderna, Herbert von Karajan.

Τιμήθηκε με πρώτα βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς μαέστρων στην Μπεζανσόν το 1970, Φλωρεντία το 1971, Λονδίνο το 1974 και Βουδαπέστη το 1977.

Από το 1972 είναι αρχιμουσικός της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και μόνιμος μαέστρος σε όπερες της Δυτ. Γερμανίας και Ουγγαρίας. Το 1978 ήταν φιλοξενούμενος μαέστρος της Συμφωνικής Βοστώνης και συνεργάστηκε με τους διεθνούς φήμης μαέστρους Λ. Μπερνστάιν, Ζ. Οζάβα και Α. Πρεβέν στο Φεστιβάλ του Τάγκελγουντ. Από το 1979 μόνιμος μαέστρος του Γαλλικού Εθνικού Μπαλέτου Ρολάν Πετί, Παρίσι.

Σαν φιλοξενούμενος μαέστρος έχει διευθύνει πολλές ορχήστρες σ' όλη την Ευρώπη και Αμερική. Διέθυνε συναυλίες στα διεθνή φεστιβάλ της Βιέννης, Μπεζανσόν, Βουδαπέστης, Πράγας, Αθήνας, Παρισιού και στα «Δημήτρια». Με την Ουγγρική τηλεόραση και ραδιόφωνο έκανε εγγραφή 12 συναυλιών καθώς και με την Ungaroton και την γαλλική εταιρεία Σύρινγκς.

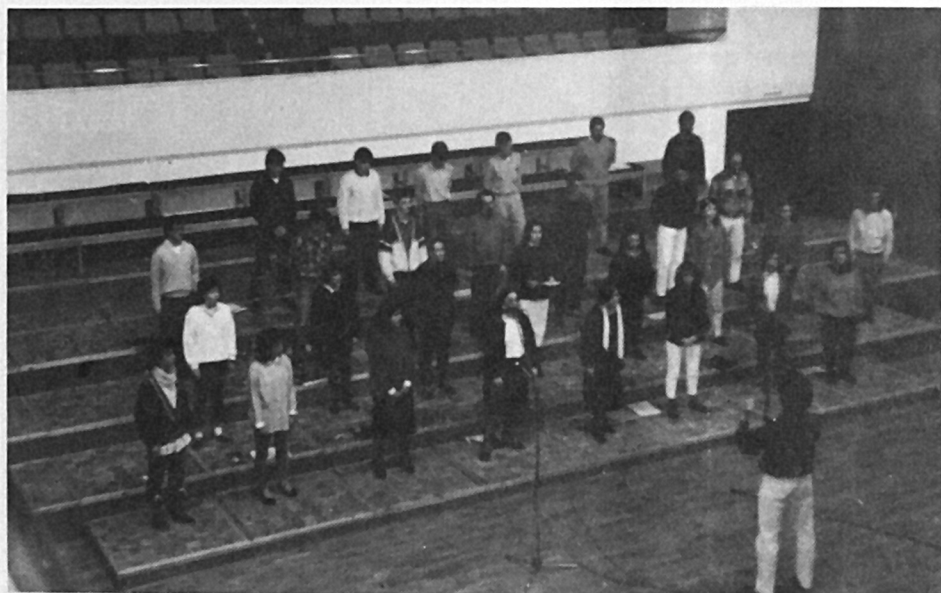
Στην Ελλάδα, εκτός από την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, διέθυνε την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και την Εθνική Λυρική Σκηνή.

Από το 1980 είναι καλλιτεχνικός διευθυντής της ορχήστρας «Σολίστες της Μασσαλίας» και από το 1985 μουσικός διευθυντής της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισλανδίας.

Η ΧΟΡΩΔΙΑ MARTIN-SCHONGAUER είναι η σχολική χορωδία του «Γυμνασίου MARTIN-SCHONGAUER» του BREISACH της Δυτικής Γερμανίας. Διευθυντής της χορωδίας από το 1974 είναι ο καθηγητής μουσικής της σχολής JURGEN BRAUN. Τα τελευταία χρόνια η χορωδία ασχολείται με την ερμηνεία έργων της εποχής Μπαρόκ. Ιδιαίτερη επιτυχία σημείωσαν οι συναυλίες που έδωσε ερμηνεύοντας τα εξής έργα: H. PURCELL: «Διδώ και Αινείας», G. F. HANDEL: «Η εκλογή του Ηρακλή», AL. STRADELLA: «ESTHER». Το τελευταίο έργο γράφτηκε εξάλλου σε δίσκο και μεταδόθηκε από το Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ρηνανίας.

Ο DR. JURGEN BRAUN γεννήθηκε το 1936 κοντά στην Κολωνία. Μετά τις σπουδές του στην Κολωνία και στο Παρίσι δίδαξε Γερμανικά και Μουσική στη Βόννη, ενώ από το 1967 ως το 1972 ήταν καθηγητής της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης. Από το 1974 διδάσκει στο Γυμνάσιο MARTIN-SCHONGAUER στο BREISACH της Γερμανίας.

Η ΧΟΡΩΔΙΑ CLUSTER CAMARA ιδρύθηκε το 1985 από τον JUAN JOSE MENA OSTERIZ. Αποτελείται από σπουδαστές και απόφοιτους της μουσικής σχολής «JESUS GURIDI» της VITORIA της Ισπανίας. Έχει στο ενεργητικό της 30 περίπου συναυλίες στη σχολή «JESUS GURIDI», σε θέατρα και εκκλησίες της VITORIA της Ισπανίας. Έχει στο ενεργητικό της 30 περίπου συναυλίες στη σχολή «JESUS GURIDI», σε θέατρα και εκκλησίες της VITORIA και άλλων επαρχιακών πόλεων της χώρας των Βάσκων. Ασχολείται κυρίως με την ερμηνεία μοντέρνων έργων. Εγκαταλείποντας τα παραδοσιακά σχήματα, προτιμά μια ελεύθερη ερμηνεία, βασισμένη πάνω σε μία προσεκτική και σοβαρή μελέτης της παρτιτούρας, μη παραλείποντας ωστόσο να επωφεληθεί από ακουστικά ή οπτικά φαινόμενα, που επιτρέπουν στον ακροατή την επαφή με το μήνυμα που δίνει ο συνθέτης.

Ο JUAN JOSE MENA OSTERIZ γεννήθηκε στη VITORIA το 1965, όπου και πραγματοποίησε τις πρώτες του σπουδές στο Ωδείο «JESUS GURIDI». Παρακολούθησε μαθήματα κλαρινέτου με τους A. WEINBERG, G. ALLEN, J. LAORDEN και το 1985 πήρε το δίπλωμά του στο κλαρινέτο με άριστα. Πραγματοποίησε επίσης σπουδές ανώτατων θεωρητικών στη VITORIA και στο BILBAO, ενώ σήμερα σπουδάζει στο Ανώτατο Βασιλικό Ωδείο της Μαδρίτης, όπου εκτός από το κλαρινέτο, παρακολουθεί μαθήματα κοντραμπάσσου και μουσικής δωματίου. Έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμα σεμινάρια Διεύθυνσης Ορχήστρας σε πολλές χώρες της Ευρώπης (Λουξεμβούργο, Γαλλία, Γαλλία, Ουγγαρία κ.ά.)

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ιδρύθηκε το 1968 από τον τότε καθηγητή μουσικής DR. JURGEN BRAUN. Οι δραστηριότητές της επεκτάθηκαν το διάστημα 1973-1980 από τον HEINZ LOHER με πολλές συναυλίες στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις. Από το 1980 ως σήμερα διευθυντής της χορωδίας είναι ο PETER KORFF, χάρη στις επίμονες και συνεχείς προσπάθειες του οποίου η χορωδία κατάφερε να καθιερωθεί ως μία από τις καλύτερες ερασιτεχνικές χορωδίες της Ελλάδας.

Η χορωδία αποτελείται από μαθητές, απόφοιτους και καθηγητές της Γερμανικής σχολής αλλά σ' εξίσου σημαντικό βαθμό και από σπουδαστές άλλων σχολών και Ωδείων. Στο ρεπερτόριό της περιλαμβάνονται έργα κάθε εποχής, όπως των Βιβάλντι, Μπαχ, Χαίντελ, Χάυντν, Μότσαρτ, Μέντελσον, Μπάρτοκ κτλ. καθώς και έργα Ελλήνων συνθετών. Τα τελευταία 7 χρόνια έχει συμμετάσχει σε 50 περίπου συναυλίες και εκδηλώσεις στη Θεσσαλονίκη, Αθήνα και στις περισσότερες πόλεις της Βορείου Ελλάδας. Έχει συνεργαστεί εξάλλου με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, το Μουσικό Τμήμα του Α.Π.Θ. και με τα περισσότερα Ωδεία της πόλης. Από το 1982 έχει επίσης συμπράξει επανειλημμένα με τη φημισμένη Ορχήστρα Νέων του AHRENSBURG. Στα πλαίσια αυτής της πενταετούς συνεργασίας πραγματοποίησε το 1985 περιοδεία στη Βόρεια Γερμανία.

Ο PETER KORFF σπούδασε πιάνο στη Γερμανία. Τέλειωσε Μουσική Παιδαγωγική στο Κίελο και στο Αμβούργο με κέντρο βάρους τη διεύθυνση χορωδίας. Μετά τις σπουδές του εργάστηκε ως καθηγητής μουσικής και ελεύθερος διευθυντής της χορωδίας Δωματίου της Γερμανικής Σχολής και βασικός σκοπός του είναι να τραγουδάει η χορωδία έργα που ακούγονται σπάνια στην Ελλάδα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

N. RIMSKY-KORSAKOFF:
(1844-1908)

«Το Μεγάλο Ρωσικό Πάσχα»
Εισαγωγή, έργο 36

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

LUIGI CHERUBINI:
(1760-1842)

«REQUIEM» σε ντο ελάσσονα,
για χορωδία και ορχήστρα
Α' Εκτέλεση

Ο Λουίτζι Κερουμπίνι γεννήθηκε το 1760 στη Φλωρεντία, και ήταν το δέκατο ανάμεσα σε δώδεκα αδέρφια. Τα πρώτα του μουσικά μαθήματα τα πήρε από τον πατέρα του, ο οποίος ήταν μουσικός διευθυντής στο Teatro de la Pergola. Απ' το 1778 σπούδασε για τέσσερα χρόνια στον Guiseppe Sarti, με υποτροφία του μεγάλου Δούκα της Τοσκάνης. Την εποχή αυτή άρχισε να γράφει και όπερες, ενώ μέχρι τότε είχε γράψει μόνο εκκλησιαστική μουσική. Η φήμη του ήταν ήδη μεγάλη κι έτσι το 1784 τον κάλεσαν στο Λονδίνο όπου ονομάστηκε βασιλικός συνθέτης. Μεγάλη επιτυχία είχαν οι όπερές του και στο Παρίσι όπου έμενε μόνιμα απ' το 1788 ως το θάνατό του (1842), με εξαίρεση ορισμένα ταξίδια. Επειδή ο Ναπολέων δεν τον εκτιμούσε, ο Κερουμπίνι πήρε επίσημες θέσεις στη Γαλλία μόνο μετά την πτώση του αυτοκράτορα: το 1816 διευθυντής της Chapelle Royale και το 1824 διευθυντής του Ωδείου του Παρισιού. Απ' το 1808 ασχολείται, εκτός από τις όπερες, περισσότερο και με άλλα είδη μουσικής, ανάμεσα στα οποία κυριαρχεί και πάλι η εκκλησιαστική μουσική.

Το Requiem σε ντο ελάσσονα γράφτηκε στα 1815/16, μετά από παραγγελία του βασιλιά Λουδοβίκου 18ου για το μνημόσυνο του Λουδοβίκου 16ου. Έτσι, παίχθηκε για πρώτη φορά στις 21 Ιανουαρίου 1816 στην κρύπτη του Αγίου Διονυσίου στο Παρίσι, όπου είναι θαμμένοι όλοι οι βασιλείς της Γαλλίας. Στη συνέχεια το έργο είχε μεγάλη απήχηση στο κοινό και παίζονταν συχνά στο Παρίσι. Αναφέρεται ότι ο Μπετόβεν είχε πει πως αν έγραφε κι αυτός ένα Requiem, θα έπαιρνε αυτό του Κερουμπίνι για πρότυπο. Αξίζει να σημειωθεί ότι το Requiem αυτό παίχθηκε το 1827 στη νεκρώσιμη ακολουθία του Μπετόβεν καθώς και το 1834 για το θάνατο του Boieldieu. Εδώ, ένα σχόλιο του αρχιεπισκόπου του Παρισιού για τη συμμετοχή γυναικών στη λειτουργία έγινε αφορμή για τον Κερουμπίνι να γράψει ένα δεύτερο Requiem για αντρική χορωδία και ορχήστρα (1836), το οποίο όρισε για τη δική του νεκρώσιμη ακολουθία.

Στη νεκρώσιμη ακολουθία της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας περιλαμβάνονται εννέα μουσικά μέρη απ' τα οποία ο Κερουμπίνι μελοποιεί τα εφτά. Το ενδιαφέρον του έργου αυτού βρίσκεται στο ότι δεν υπάρχουν καθόλου σολιστικά μέρη. Έτσι επιτυγχάνεται καλύτερα η τάση του Κερουμπίνι για μια μουσική λιγότερο δραματική και περισσότερο εσωστρεφή και κατανυκτική.

Στο Introitus, το εισαγωγικό μέρος του ρέμβιερ, επικρατεί πολύ σκοτεινή ατμόσφαιρα, διότι χρησιμοποιούνται τα χαμηλά όργανα καθώς η χορωδία απαγγέλλει σε αργό ρυθμό το requiem aeternam (αιώνια ανάπαυση). Κυρίως στα τσέλλα επαναλαμβάνεται μια μελαγχολική μελωδία η οποία παύει στο μέρος του ψαλμού (ψαλμ. 64, 2-3), ενώ στο Κύριε ελέησον, το οποίο εδώ ενώνεται με το Introitus, γίνεται πιο έντονα αντιληπτή. Λίγο πιο κινημένο και

σε αλληλουχία δύο ομάδων της χορωδίας (σοπράνοι - τενόροι/άλτοι - μπάσοι), αλλά πάντα στην εσωστρεφή τάση του έργου, ακολουθεί το σύντομο *Graduale* το οποίο έχει παρόμοιο περιεχόμενο με το *Introitus*.

Μία φανφάρα στα χάλκινα —η σάλπιγγα που συμβολίζει την ημέρα της κρίσης— αλλάζει την ατμόσφαιρα και προετοιμάζει τη δραματική ένταση του *Dies irae* (ημέρα οργής). Η χορωδία χωρισμένη σε δύο ομάδες προχωρεί σε γρήγορο ρυθμό σαν να την κυνηγούν τα βιαστικά δέκατα έκτα των εγχόρδων. Η μουσική προσαρμόζεται ακριβώς στο κείμενο του *Dies irae* έτσι ώστε στο *Salva me* (λύτρωσέ με) και στο ακόλουθο *Recordare* (θυμήσου με) η χορωδία εκφράζεται με έντονα παρακλητικό τρόπο. 'Αγριο και γεμάτο τρόπο στην αναστατωμένη ορχήστρα ηχεί το *Confutatis maledictis* (τους καταραμένους περιμένουν οι φλόγες), ενώ η επίκληση *Voca me* (φώναξέ με μαζί με τους ευλογημένους) γίνεται ήρεμα αλλά έντονα με μία χρωματική κατιούσα γραμμή. Με χαρακτήρα θρήνου ξεσπά η μουσική στο *Lacrimosa dies illa* (εκείνη η ημέρα των δακρύων) με τα *sforzati* και το βαρύ και αργό βηματισμό της χορωδίας.

Το *Offertorium Domine Jesu* (Κύριε Ιησού) αρχίζει για πρώτη φορά στο έργο σε μείζονα κλίμακα με κάπως θριαμβευτικό χαρακτήρα. Η συνηθισμένη φούγκα του *Quam olim Abrahae* (Αυτό που υποσχέθηκες από παλιά στον Αβραάμ), που εδώ είναι αρκετά εκτεταμένη, έρχεται σε τέλεια αντιπαράθεση με το στίχο *Hostias et preces* (θυσίες και προσευχές), το οποίο αγκαλιάζει. Το *Hostias* είναι από τα εκφραστικότερα, γεμάτο γαλήνη αλλά επίσης και επίγνωση του θανάτου μέρη του ρέκβιєм αυτού.

Μετά το εορταστικό *Sanctus* ('Αγιος), ακολουθεί άλλη μία προσευχή, το *Pie Jesu* (ευλαβική Ιησού) σε ήρεμο και φωτεινό χαρακτήρα στην οποία το θέμα παρουσιάζεται πρώτα από τις σοπράνες και τους τενόρους χωριστά και ακολουθεί το *Dona eis requiem* (χάρισέ τους την αιώνια ανάπαυση) απ' όλη τη χορωδία.

Το ρέκβιєм του Κερουμπίνι τελειώνει με το *Agnus Dei* (ο αμνός του Θεού) όπου συμπυκνωμένα εκφράζεται όλη η αγωνία του θανάτου με την τρεις φορές επαναλαμβανόμενη κραυγή του *Agnus Dei*, ένα μοτίβο πένθιμου εμβατήριου στα έγχορδα, καθώς και μια σκοτεινή κατάληξη χωρίς ελπίδα του φωτός με τις στάσιμες συγχορδίες και το κρατημένο ντο σε όλες τις φωνές της χορωδίας.

Evelin Voigtmann

Ο Ρίμσκυ Κορσάκωφ σύνθεσε την εισαγωγή «Ρωσικό Πάσχα» το καλοκαίρι του 1888. Το έργο πρωτοπαρουσιάστηκε στην Πετρούπολη την ίδια χρονιά με διευθυντή ορχήστρας τον ίδιο τον συνθέτη. Στην αυτοβιογραφία του ο Ρ. Κόρσακωφ γράφει: «το έργο παρουσιάζει τη μετάβαση από το πένθιμο βραδινό του Μεγάλου Σάββατου στο χαρούμενο μεγάλο πανηγύρι της Κυριακής του Πάσχα». Χαρακτηριστικό της σύνθεσης είναι η χρησιμοποίηση παλιών σλαβικών θρησκευτικών ύμνων. Η σύνθεση αρχίζει με μια υποβλητική αργή εισαγωγή που βασίζεται σε δύο θρησκευτικές μελωδίες που πήρε ο Κόρσακωφ από τη συλλογή «Obikhod».

Το πρώτο θέμα είναι από τον ψαλμό 68. Το δεύτερο θέμα (σόλο βιολοντσέλο) από το κατά Μάρκον Ευαγγέλιο κεφ. 16,1-6. Ακολουθεί το *allegro*.

Μετά το πρώτο του θέμα (παραλλαγή του πρώτου θέματος της αργής εισαγωγής) ακούγεται ο ύμνος «Χριστός ανέστη». Μετά την εξέλιξη και επανάληψη θεμάτων το εξαίρετα ενορχηστρωμένο έργο τελειώνει θριαμβευτικά με το θέμα της ανάστασης στα τρομπόνια.

Είναι φανερό ότι η σύνθεση του Ρ. Κόρσακωφ έχει περιγραφικούς στόχους. Το «πρόγραμμα» που ακολουθεί βασίζεται στα παρακάτω κείμενα:

ΨΑΛΜΟΣ ξη΄

Εἰς τόν πρῶτον μουσικόν. Ψαλμός ψδής τοῦ Δαβίδ.

Ἄς ἐγερθῇ ὁ Θεός, καί ἄς διασκορπισθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ
καί ἄς φύγωσιν ἀπ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
Καθὼς ἀφανίζεται ὁ καπνός, οὕτως ἀφάνισον αὐτοῦς·
καθὼς διαλύεται ὁ κηρός ἔμπροσθεν τοῦ πυρός, οὕτως ἄς
ἀπολεσθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καί διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ
μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα
ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν· καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων
ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον
πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι· ἀποκεκάλισται ὁ
λίθος· ἦν γάρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον
εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον
στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν τὸν ἐσταυρωμένον·
ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

«Τα χαρμόσυνα νέα διαδόθηκαν σ' ὅλη την οικουμένη και εκείνοι που
μισοῦσαν εξαφανίστηκαν σαν καπνός. "Ανέστη εκ νεκρῶν" τραγουδοῦσαν
στον ουρανὸ οἱ χορωδίες των αγγέλων και ακοῦγονταν μαζί οἱ σάλπιγγες των
αρχαγγέλων και το φτερούγισμα των σεραφεϊμ. "Ανέστη εκ νεκρῶν"
ἐπαλλαν στους ναοὺς οἱ ιερεῖς ανάμεσα σε σύννεφα ἀπὸ λιβάνι, στο φως
απειράριθμων κεριῶν και στους θριαμβευτικούς ἤχους ἀπὸ καμπάνες».

Ἄλκης Μπαλτάς

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μ. Δευτέρα 4 Απριλίου 1988, ώρα 8.00 μ.μ.

ΡΕΣΙΤΑΛ ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΙΤΣΕΛΙΚΗΣ (βιολοντσέλο)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (πιάνο)

Έργα: **J. S. BACH, G. FRESCOBALDI,**

L.v. BEETHOVEN, J. HAYDN, G. FAURÉ,

F. CHOPIN, R. SCHUMANN.

Πέμπτη 14 Απριλίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ

Σολίστ: VIVIANE JACQUES (αγγλικό κόρνο)

Πρόγραμμα: L. CHERUBINI: Ανακρέων, Εισαγωγή.

G. DONIZETTI: Κοντσέρτινο για αγγλικό κόρνο και ορχήστρα σε σολ Α' εκτέλεση.

J. REICHA: Κοντσέρτο για όμποε και ορχήστρα, σε φα, Α' εκτέλεση.

L.v. BEETHOVEN: Συμφωνία αρ. 8, σε φα μείζονα, έργο 93.

Πέμπτη 21 Απριλίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ-ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Διευθυντής χορωδίας: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

Σολίστ: DETLER CREVESMÜHL (βιολί)

Πρόγραμμα: A. SCHÖNBERG: «Ο επιζήσας από τη Βαρσοβία», για αφηγητή, ανδρική χορωδία και ορχήστρα, έργο 46, Α' εκτέλεση.

R. de BANFIELD: «Η μάχη» για ορχήστρα, Α' εκτέλεση

L. v. BEETHOVEN: Ρομάντσα αρ. 1, σε σολ μείζονα, έργο 40, για βιολί και ορχήστρα.

Ρομάντσα αρ. 2, σε φα μείζονα, έργο 50, για βιολί και ορχήστρα.

L. SPOHR: Κοντσέρτο σε μορφή τραγουδιού αρ. 8, για βιολί και ορχήστρα, έργο 47, Α' εκτέλεση.

Πέμπτη 28 Απριλίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: JACQUES FRANÇOIS MANZONE

Σολίστ: ΦΙΛΙΠΠΙΝΑ ΦΙΛΙΠΠΟΒΑ (πιάνο)

Πρόγραμμα: M. RAVEL: Ravane για μια μικρή ινφάντα, για ορχήστρα.

F. CHOPIN: Κοντσέρτο αρ. 1, σε μι ελάσσονα, έργο 11, για πιάνο και ορχήστρα.

W. A. MOZART: Συμφωνία αρ. 41, σε ντο μείζονα, Κ.Υ.551, του Διός.

Πέμπτη 5 Μαΐου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Σολίστ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ (τούμπα)

Πρόγραμμα: ΧΡ. ΔΕΛΛΑ: Μακεδονικός χορός

R. VAUGHAN-WILLIAMS: Κοντσέρτο για tuba και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

G. BIZET: Κάρμεν, Σουίτες 1 και 2.

Πέμπτη 12 Μαΐου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ

Σολίστ: ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΟΠΟΔΗ (φλάουτο)

Πρόγραμμα: Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ: Η γιορτή, φαντασία για ορχήστρα.

A. VIVALDI: Κοντσέρτο σε λα ελάσσονα, για piccolo και ορχήστρα, σε λα ελάσσονα, Α' εκτέλεση.

W. A. MOZART: Κοντσέρτο αρ. 2, σε ρε μείζονα, για φλάουτο και ορχήστρα, K.V 314.

J. SIBELIUS: Συμφωνία αρ. 2, σε ρε μείζονα, έργο 43.

Πέμπτη 19 Μαΐου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: GERD MEDITZ

Σολίστ: NICHOLAS ZUMBRO (πιάνο)

Πρόγραμμα: G. VERDI: Nabucco, εισαγωγή.

G. GERSHWIN: Κοντσέρτο σε φα, για πιάνο και ορχήστρα.

Z. KODALY: Hary Janos, Σουίτα για ορχήστρα.

Πέμπτη 26 Μαΐου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ

Σολίστ: ΤΖΩΝ ΚΑΠΕΝΕΚΑΣ (κρουστά)

Πρόγραμμα: G. BIZET: Παιδικά παιχνίδια, έργο 22.

G. GUTSCHE: Bongo Divertimento, για κρουστά και ορχήστρα εγχόρδων, Α' εκτέλεση.

D. MILHAUD: Κοντσέρτο για κρουστά και ορχήστρα, Α' εκτέλεση

F. MENDELSSOHN-BARTHOLDY: Συμφωνία αρ. 4, σε λα μείζονα, έργο 90, «Ιταλική».

Πέμπτη 2 Ιουνίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

Σολίστ: ΣΠΥΡΟΣ ΓΑΝΤΖΙΑΣ (τρομπόνι)

ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΛΙΩΤΗ (πιάνο)

ANNA ΤΟΤΣΙΟΥ (πιάνο)

Πρόγραμμα: A. NESTEROV: Κοντσέρτο για τρομπόνι και ορχήστρα, έργο 11, Α' εκτέλεση.

D. SHOSTAKOVICH: Κοντσέρτο αρ. 2, για πιάνο και ορχήστρα, έργο 102.

F. CHOPIN: Κοντσέρτο αρ. 2, για πιάνο και ορχήστρα, έργο 21.

Πέμπτη 9 Ιουνίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ

Σολίστ: ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ-ΡΑΛΛΗ (τραγούδι)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΗΜΟΡΩΤΑΣ (τρομπέτα)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΕΩΡΓΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (πιάνο)

ΕΛΕΝΗ ΧΑΛΛΕΚΕΡ (πιάνο)

Πρόγραμμα: **W.A. MOZART:** «Bella mia fiamma», Άρια κοντσέρτου για σοπράνο και ορχήστρα

A. ARUTJUNJAN: Κοντσέρτο για τρομπέτα και ορχήστρα.

M. RAVEL: Κοντσέρτο σε σολ μείζονα, για πιάνο και ορχήστρα.

L. v. BEETHOVEN: Κοντσέρτο αρ. 4, σε σολ μείζονα, για πιάνο και ορχήστρα.

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα –αν χρειαστεί– να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ. 284-455 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Μίκης Μιχαηλίδης
Γαλάτεια Μπαλτά
Φάνης Καπλανίδης
Χριστόδουλος Πετικιάκης
Ντάρια Κάτσιου
Στάθα Γκουτζίκα
Μαρία Σουέρεφ
Μαρία Δρούγου
Νεοκλής Νικολαΐδης
Φώτω Θεοφάνους
Αουρέλ Πικουλεάτα
Λιλιάννα Πέτκοβα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Ελένη Μυρίδου
Παρασκευή Μπακατοή
Στέλλα Παπαδοπούλου
Μίμης Τοπτσίδης
Ανθή Τζίμα
Πολυξένη Χαριζοπούλου
Εύη Δελφίνοπούλου

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλίκα
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπικά

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Αικατερίνη
Αγγελος Ντοροφτέι
Ιβάν Μπιάνκι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιτσας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζίβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ηλίας Μακοβέι
Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Σμιθ
Δημήτριος Κισλάς
Χρήστος Γραονίδης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Αγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρόγκας
Μαλίνα Ιορδανίδου
Γεώργιος Πολίτης

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς
Κλεάνθης Ζαρίμπας

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Ευάγγελος Γκεμιτζής
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Αβράμογλου
Δημήτρης Κορατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσakas
Φώτης Δράκος
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Αναστάσιος Βασιλειάδης

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου